(No. 62.) (Ao. 1830.)

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 5den AUGUSTUS.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *Julij* zijn geboren:
Van het Mannelijk geslacht 14 personen.
„ „ Vrouwelijk „ 9 „

23.

Gehuwden: 2 Paren.

OVERLEDENEN.

Den 1sten Julij, *Gomperts Philip Heilbron*, oud 52 jaren.

Den 5den, de Edel Groot Achtb. Heer *Evert Simon Moorlander*, oud ruim 45 jaren.

Idem, *Anna Elisabeth* van *Buedeker*, huisvr. van *Johannes Martinus Duminie*, oud ruim 25 jaren.

Den 6den, *Joseph Abraham Lowe*, oud 30 jaren.

Den 10den, *Moses Emanuel Aron*, oud 33 jaren.

Idem, *Hermanus Philip Bromet*, oud 25 jaren en 6 maanden.

Idem, *Catharina Sophia Buison*, oud circa 59 jaren, huisvr. van *Frans Philip Budiker*.

Den 12den, *Dorothea Amalia Regelitzky*, oud 1½ jaar, dochter van *Carel Regelitzky*.

Den 14den, *Isabella Mulraine*, oud 38 jaren.

Den 20sten, *Marius Albertus Timmens*, oud 4 maanden en 19 dagen, zoon van *Johanna Margaretha Dompig*.

Den 23sten, *Clasina Johanna Germanna Rode*, oud 24 jaren, huisvr. van *Leendert Verhave*.

Den 24sten, *Samuel Albertus Hopstad*, oud 1 jaar en 11 maanden, zoon van *Jacoba* van *Candase* van *Dieulefit*.

Den 25sten, *Barthina Victorina Monnier*, oud 3 jaren, 9 maanden en 8 dagen, dochter van *Charles Joseph Monnier*.

Den 27sten, *Joseph*, oud 2 dagen, zoon van *Sara Soesman*.

Idem, *Hartog*, oud 7 dagen, zoon van *Raphael Lehman*.

Idem, *Willem Hendrik Schramm*, oud 58 jaren en 4 maanden.

Den 28sten, *Catharina Christina*, oud 1 maand, dochter van *Susanna Maria Weijne*.

Idem, *Maria* van *Varenhorst*, oud circa 70 jaren.

Den 29sten, *Albert Jan Joosten Verbrugh*, oud 35 jaren.

Den 30sten, *Josua Henry Henriquesz*, oud 44 jaren.

Idem, *Judith Vas*, oud 57 jaren, huisvr. van *Moses Jona*.

Den 31sten, *Philip Arons*, oud....

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN,

's Gravenhage den 8sten Mei.

In de Zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal worden de beraadslagingen voortgezet over het ontwerp van wet, strekkende *om het Amortisatie-Syndicaat te magtigen, om de kapitalen tot 4½ ten honderd, ten laste van hetzelve loopende, naar gelang van omstandigheden in te trekken, en te dien einde uit te geven schuldbekentenissen, waarvan de renten minder dan 4½ ten honderd zullen bedragen.*

De heer *G. G. Cliffort* zegt, dat, sedert het bekomen van de nota van antwoord der Regering en de voorafspraak van Z. Exc. den Minister van Financien, bij hem nog eenige hoofdbedenkingen zijn overgebleven, welke hem noodzaken zullen, tegen het ontwerp te stemmen. In de eerste plaats, zegt dit geëerde lid, geloof ik, dat de voorgestelde maatregel eenigermate de regten van deelhebbers en van houders dier schuldbrieven krenken zal. Immers bij art. 14 van het prospectus der geldleening is bepaald geworden, dat er jaarlijks eene aflossing dier effecten zal plaats hebben, bij uitloting. Die voorwaarde is openbaar gemaakt, en het prospectus door den Koning goedgekeurd. Het staat dus aan den Staat niet meer vrij, tot verdere uitlotingen jaarlijks over te gaan. De bepaling wordt door art. 42 en 43 van de wet van 27 December 1827 bevestigd. Doch wat wordt er thans bij art. 1 der voorgestelde wet bepaald: dat er eene intrekking en dienvolgens eene aflossing van die schuldbrieven zal plaats hebben, niet jaarlijks, zoo als bij bovengemeld art. 14 bepaald wordt, maar meermalen 's jaars en zoo vel keeren als de omstandigheden zulks zullen toelaten, ja, dat het Syndicaat onverwacht en ten spoedigste eene uitloting kan aankondigen. Is dit dan geene verkorting der regten van de houders der schuldbrieven? In de nota der antwoorden van de Regering wordt gezegd, dat alle bepaling van den tijd van aflossing onmogelijk zijn zal. Maar dan is het ontwerp strijdig met de voorwaarden, bij de geldleening aangegaan, en met de daargestelde wettelijke bepalingen. De Minister heeft gezegd, dat die maatregel niet op de renten van de werkelijke schuld zal worden toegepast; dit is eene reden te meer om de onbillijkheid van denzelven aan te toonen. Waarom toch zullen de houders van schuldbrieven ten laste van het Syndicaat benadeeld worden, ten voordeele van de houders van die der werkelijke schuld?

In de tweede plaats kan ik het ontwerp niet aannemen, om het algemeen nadeel, hetwelk ik in die maatregelen gelegen zie. Daardoor zal immers het kapitaal der schuld verhoogd worden, zoo als door het gouvernement zelf erkend is. Doch desniettegenstaande zoude ik altijd eene conversie afkeuren, die met vermindering van renten gepaard gaat. Amsterdam gaat ook voort met het converteren van deszelfs werkelijke schuld, maar daardoor wordt niet de renten van die schuld, maar wel het kapitaal met eenige millioenen verminderd. Men behoort dus, welk volkomen vertrouwen men aan de instelling van het Syndicaat ook geven wil, het regt der geldschieters hier mede in het oog te houden, hetwelk van het doel der operatie, het algemeene welzijn namelijk, onafscheidelijk is.

Door eene aanneming van dat ontwerp zoude ik, in de derde plaats, niet in het minste de gedachte willen versterken, welke ik heb hooren aanvoeren, dat de schuld van het Syndicaat geene publieke schuld zoude zijn, waardoor al het crediet van die instelling; welke door de regering nog kortelijk geleden gezegd is, in hare oogen, zulke heerlijke vruchten te dragen, verloren zoude gaan.

Men heeft het voorbeeld van vreemde gouvernementen ingeroepen. Dit kan mij tot de goedkeuring van deze maatregel geenszins overhalen. Immers Oostenrijks financien wil ik als geen voorbeeld voor ons bijbrengen. De rijksstanden van Wurtemberg hebben niet kunnen instemmen met de aan hen door het gouvernement voorgestelde reductie van renten. Zweden heeft zich onlangs beroemd, dat zijne werkelijke schuld bijna ten einde is geloopen. Maar verzwijgt het niet de wijze, hoe het zich van zijne geldleenig bij ons heeft afgemaakt? Doch ik vinde het overtollig aanmerkingen van minder belang hier bij te brengen. Ik heb genoeg gezegd en zal Z. M. eerbiedigljk verzoeken, dit ontwerp in nadere overweging te willen nemen.

De heer *Sandberg* kan zich geenszins met den voorgedragen maatregel vereenigen, maar beroept zich op de daartegen gemaakte bedenkingen. Hij zal tegen het ontwerp stemmen.

De heer *Surlet de Chokier* kan zich mede met het voorgesteld ontwerp van wet niet vereenigen. Hij had verlangd, dat de Regering de gemaakte aanmerkingen tegen hetzelve beter had beantwoord. In de eerste plaats kan hij het niet aannemen, omdat hetzelve de bepaling niet in zich bevat, tot welk kapitaal de Regering nieuwe schuldbrieven zal uitgeven. De regering zal dus onbepaald de schuld vergrooten, zoo als zij zelve verklaard heeft. Ten tweede, omdat de Staten-Generaal eerst op het einde van het tienjarige tijdvak kennis zullen bekomen van de besparingen, welke er uit dien maatregel zullen voortvloeijen, bij welke groote afrekening, mogelijk, het grootste gedeelte der leden niet meer tegenwoordig zal zijn. De spreker stelt het grootste vertrouwen in den Koning, den Minister van Financien en de Permanente Commissie van het Amortisatie-Syndicaat; doch de belangen en het welzijn van het volk beletten hem, een zoodanig onbepaald vertrouwen voor tien jaren te schenken, over kapitalen van *f* 116,000,000, en tot in het oneindige toe. En indien de maatregel in 1838 niet mogt uitgevoerd zijn, zal men onze verwachting om afrekening in het oneindige kunnen te leur stellen. Wij behooren meerdere zekerheden te hebben, om wetten, en vooral als zij de financien betreffen, goed te keuren. Ten derde kan de maatregel zelf mijne goedkeuring niet wegdragen, dewijl ik daarin niets ten voordeele der schatpligtigen zie. Men heeft Engeland, Oostenrijk en Frankrijk daaromtrent aangehaald, maar daar is de zaak geheel iets anders. Hier bestrijden wij een maatregel voornamelijk, om dat die in het geheim zal plaats hebben, terwijl in die rijken de vermindering in het openbaar geschiedt, ieder daarop speculeren kan en de buitenlanders zulks insgelijks kunnen doen. Al deze redenen beletten mij dan ook, mijne goedkeuring aan het ontwerp te geven.

De heer *de Brouckere* vindt het ontwerp onaannemelijk, ongrondwettig, onbillijk en onzeker. Hij kan geene vermeerdering van kapitaal goedkeuren, geen vertrouwen in het oneindige toestaan. De voorgestelde maatregel schijnt hem toe strijdig met de belangen van de schatkist, niet in het minste voordeelig voor de schatpligtigen. Hij zal tegen het ontwerp stemmen.

De heer *de Stassart* kan het ontwerp, na de door Z. Exc. den Minister van Financien aan de kamer gegevene inlichtingen, zeer wel aannemen en vindt er niets onbillijks in.

MENGELWERK.

OVER DE VOORTREFFELIJKHEID DER *THEE*.

De geschiedenis der wereld is in vele opzigten de geschiedenis der dwaasheid. Geldt dit op de geschiedenis van de meeste kunstbeb...erten, niet minder zullen wij het in de historie der Thee ...waar worden. — Wanneer wij het oordeel der hedendaagsche met die der andere geleerden vergelijken, dan zeker zal men verbaasd staan, hoe de gevoelens en vonnissen zoo uit elkander loopen.

Dan, het is veelal de dwaasheid der menschen, der oude kinderen, dat zij met alle nieuwigheden, voornamelijk zoo zij veel gelds kosten, en uit verre landen gehaald worden, veel op hebben, en het met eene ongelooflijke voorbarigheid ten hemel toe verheffen, om naderhand dat zelfde met verachting ten afgrond toe te vernederen. — Dan laten wij het getuigenis van groote mannen ter staving van ons gezegde vooraf laten gaan.

Eene *Amsterdamsche* geneeskundige was de eerste, die in den jare 1641 aan de Europesche wereld een uitgebreider kennis der Thee mededeelde — „men geloeft, zegt hij, dat er niets heilzamers, dan dit kruid is, zoo om een hoogen ouderdom te bereiken, als om alles te beletten, wat de gezondheid schadelijk is. Men meent dat zij den steen breekt, en de vermoeidheid belet, zij weert den slaap, zoo dat de genen, die dezelve drinken, geheele nachten kunnen doorbrengen, en de onweerstaanbare slaperigheid overwinnen. — De grootste lieden zelfs achten het niet te gering, dezelve voor hunne vrienden te schenken, en in hunne prachtige woningen ziet men schoone theepotten, ketels, konforen, die eenige duizenden gekost hebben."

Joncquet gaf in den jare 1673 mede den grootsten lof aan dit kruid. Dit goddelijk kruid, dat in Baukenus tijd nog niet bekend was, wordt voor een lieveling van Appollo gehouden, in welke hij zulke heilzame Ambrozijn-krachten gelegd heeft, dat de geene die het uitreksel bezit, een middel meent gevonden te hebben, om oud te worden.

Deze twee geleerden echter spreken er nog eenigzins onderstellenderwijs van. Dan, Steph. Blankaart mede een *Amsterdamsch* geneesheer, gaf in den jare 1683 een tractaat in het licht, onder den titel van *Kartesiaansche Academie* of *Institutu der Medicijnen*; in hetzelve draaft hij anders door; „al zoo de Thee, zegt hij, in ons land, een gemeene drank geworden is, kan ik dezelve niet met stilzwijgen voorbijgaan. — De meeste menschen, zijnde gemeenlijk met een groot vooroordeel beladen, verachten de Thee in het begin, maar zoo ras zij den smaak regt gewoon worden, zijn ze somtijds de grootste liefhebbers. — Echter zijn er eenige stijfkoppen, die liever met hun hoofd door een muur zouden willen loopen, dan de klare zon op den middag aanzien, omdat ze te gierig zijn, om Thee te koopen, en die met een zoet gezelschap te orberen, willende liever hun geld bewaren en dikwijls ziek zijn."

De Theedrank is de allergezondste drank, die mij tot nog toe bekend is: want het kruid, zijnde van fijne deelen, met heet water geweekt, en van ons al slobberende binnen gedronken, tot twaalf of twintig kopjes toe, doet ons bloed en sappen verdunnen en des te beter omloopen. Het beneemt allerlei ziekten. — Ik spreek boven van 12 of 20 kopjes Thee; doch ik wil niemand hierin verbinden, hoeveel hij drinken moet, ieder drinke, zoo veel het hem belieft. — Men behoeft (zegt hij)geen de allerkostelijkste Thee niet: — de middelmatigste is goed genoeg: — men behoeft geene Thee van 80 Gulden, bij uitnemendheid keizers Thee gezegd; — van 10 tot 20 Gulden is genoeg. — Verder; de Thee is niet alleen goed voor oude lieden, maar zelfs voor kinderen is zij zeer gezond en aangenaam, gelijk ik verscheide kinderen ken, die, wanneer er Thee gedronken wordt, meenen dat haar ongelijk geschied, als zij niet mede hun deel krijgen.

Bontekoe gaat nog verder, en zegt, in zijne *Verhandeling over het menschlijk leven*, „dat men dagelijks zoo veel Thee moet drinken, als men kan beginnende met 8 of 10 kopjes — en voortgaan, zoo veel als de keel en maag toelaten, en de blaas loozen, kan; het zij 's morgens, 's middags, 's avonds, ja bij nacht." — Is het dan wel te verwonderen, dat deze drank zoo veel opgang gemaakt heeft; — is het wel te verwonderen, dat de *Europeanen*, die, niet geen geringen hoogmoed, zich de verstandigsten en beschaafdsten des aardbodems

noemen, naar *Amerika* reizen, en aldaar het goud en zilver, met ongelooflijke moeite en levensgevaar uit het hart der aarde delven, en met geen minder moeite en gevaar het naar de andere zijde der wereld overvoeren, om aldaar duizenden ponden gedroogde bladen interuilen, ten einde de *Chinezen* rijk, en hunne landlieden krachteloos te maken.— Want waarlijk, ik behoef geene getuigenissen van beroemde mannen tot staving van dit laatste bij te brengen, daar het heir van zenuwkwalen het nageslacht tot hare schade en schande geleerd heeft, dat de bovengenoemde schrijvers vreeslijk buiten den waard gerekend hebben. — Is het geen schande voor het verlicht nakroost der wereld, dat wij niets meer weten van het geen Plinius in zijn tijd reeds zeide: *geen dier behalven de Mensch, gebruikt warme drank; deze is dus niet natuurlijk.* Hadden Blankaart en Bontekoe de geschiedenissen der *Romeinen* geraadpleegt, zij zouden gezien hebben, dat dit volk, door hunne winkels van warme dranken zoo verzwakt werd, dat men er een wet tegen moest maken.

Ik zal mij, in de omschrijving der Thee alleen tot twee soorten bepalen, wijl er meer soorten van gewassen zijn, die den naam van Thee, schoon oneigenlijk, dragen; zoo als de Thee der *Apulaches*, de Thee van *Boherrave* of de melkboom der *Antillische* eilanden, de *Europische* Thee of het eerenprijs, de *Fransche* Thee, een soort van kleine salie, van de kusten van *Provence;* de Thee van *Martinique*, zijnde tweesoortig, wordende de eene Thee van het Fort *St. Pierre* of *Cuanilu*, de andere *Capraria* of Thee van de rivier *Lima*, genaamd; de *Mexikaansche* Thee of het Duivenkruid van *Mexico;* de *Vlaamsche* Thee; — Thee van de *Antillische* eilanden, groeijende aldaar tusschen de spleten der rotsen, of oude muren, in de weiden en tuinen — de Thee of *Calsine der zuidzee.*

De eigenlijke Thee, die in het algemeen als een ingredient voor den gewonen drank gedronken wordt, is tweesoortig als de *Thé Bohé* en de *groene Thee* — deze beide soorten komen zoo na aan elkander, dat men dezelve voor verscheidenheden zoude kunnen houden, bestaande het onderscheid hierin, dat de *Thé Behé* eironde bladen en zes bloembladen heeft, daar die der groene Thee langer van blad is en negen bloembladen bezit.

Wij zullen niet onderzoeken of de naams-oorsprong in de *Tsjaa* ter *Japanners*, of het geen meer waarschijnlijk is, in de *Thek* der *Chinezen* te zoeken zij; — of dat dezelve van het *Grieksche Dea* ontleend zij, omdat de ouden dezen heester in Goddelijke eer hielden: — het is genoeg, te weten, dat het een heester is, zijnde van mans hoogte, of 4 of 5 voeten hoog, en van onderen tot boven takkig, met overhandsche takken, die stijf zijn, aschgraauwachtig, en naar boven wat rosachtig en spilrond.

De bladen zijn overhands met steeltjes, eirond, dik, altoos groen, glad, stomp, getand, maar aan de basis, of aanhechting, ongerand, van onderen geaderd, aan weerkanten groen.

De steeltjes, die de bladen met de takjes vasthechten, zijn zeer kort, half rolrond, van onderen rolrond, van boven glad, gegroefd.

De botten zijn puntig, krom, rosachtig, het buitenste schubbetje valt af, de andere worden bladen. — De bloemstelen zijn in de gaffels der bladen ingeplant, altoos één, zelden twee; de bloemen zijn wit, bestaande uit ronde, holle, groote, aan elkander gelijke bladen. — De vruchten bestaan uit drie saamgegroeide bolletjes, van boven drievoudig opengaande; de zaden zijn zoo groot, als *Cornoelje pitten*, maar rond en naar binnen hoekig.

Zoo verre men weet, is deze alleen in *Japan* en *China* met vrucht gekweekt, aan de zijde der heuvelen en de oevers der rivieren. Bij staande wateren en in eene heete zon groeit zij niet welig. Men vindt deze heester van *Canton* tot *Pekin* in *China*.

Om de Thee voorttteplanten en aantekweeken, graaft men greppels in de aarde, tot 7 of 8 duimen diepte, in welken men 40 of 50 huisjes werpt, welke het Theezaad bevatten: — waarna het zaad met aarde bedekt wordt: het zaad schiet weldra uit, en vormt 6, 10 of 12 kleine bloempjes, men laat dezelve voortgroeijen, houdende alleen het onkruid er tusschen uit.

Zeldzaam plukt men de blaadjes der Theeboompjes, gedurende de eerste jaren af, dan na verloop van dien tijd, zamelt men er een overvloedigen oogst van in, lettende alleen op, dat zij niet te groot worden, wijl de heester anders 8, 10, ja meer velen hoog zoude opschieten; de bladen te oud wordende, worden ook te hard en te dik.

Omtrent de maanden April en Mei zamelen de vrouwen, met hunne kinderen en dienstmaagden, de jonge blaadjes in, plukkende dezelve één voor één met de vingeren af, bij droog weder, en brengen dezelve des avonds in korven naar huis, vervolgens leggen zij dezelve op een schotel van gepolijst ijzer, die warm gemaakt is, keerende hen met de handen zoo lang om, tot zij verwelken, zij worden vervolgens op matten of papier door waaijen verkoeld, heen en weer geschud, tot zij koud zijn: vervolgens wrijven zij dezelve in platte korven van Indiaansch riet, opdat zij verder in een zouden kronkelen; daarna worden zij weder op een zuivere, middenmatig warme, ijzeren schotel uitgespreid, gestadig dezelve met de handen omkeerende, tot zij eene middelmatige warmte verkregen hebben, zij worden alsdan er weder afgenomen, en als voren, door waaijen, verkoeld: men plaatst hen ten derden en vierden male op de ijzeren schotel, met de hette in trappen te doen verminderen, op dat zij drooger en harder zouden worden: eindelijk besluiten en bewaren zij hen in glazen flesschen, die naauwkeurig gestopt zijn.

Zes dagen in deze flesschen bewaard zijnde, worden zij er weder uitgenomen, uitgezocht, en de kleinste en malschte van de grootste en hardste afgescheiden: — dit verrigt zijnde, worden zij ten vijfde male op de ijzeren schotel gelegd, om van derzelver volkomen droogte wel verzekerd te zijn. In zulk een staat kunnen zij vele jaren bewaard worden, wanneer men hen zorgvuldig tegen den invloed der lucht behoedt.

Men heeft een streek in *China* en *Siam*, alwaar de bladen aan den damp van kokend water blootgesteld worden, om dezelve een zekeren trap van zachtheid te doen bereiken, waarna dezelve op koopere platen uitgespreid, en op het vuur of in ovens bij lagen gebragt en gedroogd worden; wanneer zij beginnen uittewaassemen, worden zij dikwijls omgeroerd. In stede van den waassem van heet water worden de bladen in *China* dikwijls in warm water gedoopt, eer zij gedroogd worden. Deze wijze van behandeling heeft aanleiding gegeven, van te gelooven, dat de Theebladen eerst in *China* afgetrokken worden; — dan dit vermoeden strijdt tegen de waarheid, wijl de bladen er naauwlijks in gedoopt zijn, of zij worden er weder uitgehaald. De *Thé Bohé* wordt over het algemeen sterker en harder gedroogd, dan de groene Thee.

Dan de Thee, met uitzondering *Keizersthee* genaamd, wijl zij aan het keizerlijk hof van *Japan* gebruikt wordt, en die op een berg nabij *Meaco* verzameld wordt, geschied veel grooter eer, dan de gewone, en ter verzending geschikte. — Met ongelooflijke omzigtigheid wordt zij ingezameld; de plantagie is met eene brede en diepe gracht omringd, de heesters zijn er bij wijze van wandellanen in geplant, welke elken dag met bezemen gereinigd worden. — Zij die deze Thee inzamelen, moeten zich van visch en eenige soorten van vleesch onthouden; zij moeten zich ten minsten tweemalen des daags in een warm bad en in de rivier wassen, en mogen de blaadjes niet dan met handschoenen aanraken; de opperverzorger van het hof heeft bestuurers onder zich, aan welker zorg de voortkweeking, inzameling en bereiding wordt toevertrouwd: zorgvuldig wordt de verzamelde Thee eindelijk ingepakt, en onder het geleide van een sterke wacht en een talrijk gevolg, naar het hof gebragt, — Naar gelang der groote kleur en geur der bladen, wordt deze Thee ook *Mandarynen* en *Burgemeesters* Thee genaamd. En wij behoeven niet te zeggen, dat dezelve tot de hoogste prijzen betaald wordt.

Uit het voorverhaalde, het geen wij uit de geachtste schrijvers bijeen gezameld hebben, blijkt het, dat alle soorten van Thee, welke in den koophandel voortkomen, als *Thee-Peko*, *Thee-Heysan*, *Thee-Songlot*, of *Songlo*, enz. geenzins van zooveel verschillende heesters voortkomen: — dit onderscheid komt alleen voort van elken tijd der inzameling, de wijze van bereiding de groote der bladen in het land hunner geboorte, en het zoude eene vervelende bezigheid zijn, om den lezer met het opnoemen dier namen bezig te houden.

De oorsprong der Thee in *Japan* en *China* is zeker wonderbaarlijk, en van een hoogen aart; — ja velen zouden daar uit met goeden grond kunnen afleiden, dat dit kruid niets minder dan goddelijk was. Immers, volgens het hoogst geloofwaardig getuigenis dier volken, is dezelve eenige honderd jaren na *Christus* geboorte door hunnen Heilig Darma uitgevonden, uit wiens wenkbraauwen deze heesters groeide.— Dan, om in dit wijsgeerig onderzoek niet dieper te treden, gelooven wij voor ons, dat de eerste uitvinders, ziende dat het water, hetwelk zij kookten, om het zuiverer te maken, smakeloos en als verschaald werd, de bladen van deze en geene soorten van planten beproefd hebben om dit gebrek voor te komen, en dat zij, na verscheiden planten onderzocht te hebben, waarschijnlijk de Theebladen als de aangenaamste vonden. Zeker trok de nette wijze van toebereiden en voordienen der Theedrank bij de *Chinezen*, in hunne fraai geschilderde potten en kopjes de oogen der *Europeanen* na zich, zoo dat zij dezelve niet alleen daar dronken, maar deze bladen ook als iets kostbaars naar *Europa* bragten. — Men moet zich wijders niet verwonderen, dat zij, ook vóór de reeds gemelde getuigenissen van toenmaals geachte mannen, zulk een opgang maakte, dewijl er weinige reden buiten kooplieden derwaarts reisden, en deze alle moeite deden, om dezelve aan de *Europische* natien aangenaam te maken, lettende op hunne winst, en de gewoonte der *Europeanen*, om de *modes* van andere volken met drift nateapen: en de poging is zoo wel gelukt, dat geen kruid in de wereld, tot het vervaardigen van drank, de Thee te bovengaat, daar dezelve niet alleen in *Europa*, maar in geheel *Oost-Indiën*, in *Afrika*, aan de Kaap *de Goede Hoop*, in *Amerika*, *Mexico* en *Suriname*, ja zelfs in het na aan de pool liggende *Touneo* gebezigd wordt. — Zoodat het reeds de gewoonte bij de *Europeanen* geworden is, om van de Thee eene kostbare aanmerkelijke koophandel van weelde te maken, welker invloed zich door alle rangen en standen van menschen verspreid heeft.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 26 Julij 1830. J. HELB *qq.* voor de gezamenlijke Erven des Boedels S. A. GERHOLDT, aan C. H. van GERHOLDT, van het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, L^r. D. N°. 431.

Den 30. J. B. ESSER *qq.*, Boedel GRATIA DE PARRA, aan de minderjarige MARIA, SAMUEL en SARA HEYMANS, kinderen van DAPHINA van JUSSERUN, van het Huis en Erf, aan de *Graven-* of *Soldatenstraat*, L^r. D. N°. 34.

Idem. JOHANNA WEIS, voor den Boedel CONSTANTIA van WIJS, aan C. F. COUPIJN, van het Huis en Erf aan de *Hofstraat*, L^r. D. N°. 750.

Paramaribo den 4 Augustus 1830.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 6^den Augustus 1830, des morgens de klokke *Negen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen: Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de *Prinsen Straat*, L^r. D. N°. 854; aankomende J. A. BOSSÉ.

Paramaribo den 30 Julij 1830.

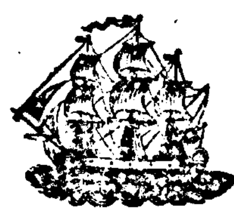
WEESMEESTEREN DER NEDERLANDSCHE ISRAËLITISCHE GEMEENTE, als daartoe geauthoriseerd, zullen aan WOLTERUS GROEN, als gemagtigde van J. G. WACKWITS, te *Amsterdam*, overgeven, de hem competerende penningen, wegens door hem aan wijlen C. S. GOMPERTS geconsigneerde goederen.

Paramaribo den 5 Augustus 1830.

S. ALEXANDER,
Gezw. Klerk.

J. E. LIJONS, zal op Vrijdag den 6 dezer, des namiddags ten 4 ure, ten zijnen huize op VENDU verkoopen:

Twee fraaije Rijtuigen, op 4 en 2 wielen, en Paardentuigen; als mede fijne Mans- en Kinderen Hoeden en Petten, allerhande Provisiën en Stukgoederen &c. &c.

Kapt. E. REINTS, voerende het gekocht Schoener Galjoot Schip *Maria*, is van voornemens op den 14 dezer zijn Brievenzak te sluiten en de reis naar *Rotterdam* aan te nemen.

Paramaribo den 4 Augustus 1830.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *Suriname*, Kapt. L. J. LUITJES, van *Antwerpen;* Passagiers: de heer *Egenius Ottevaere*, en Mejufvrouw *Anna Maria Goetzee.*

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.